

ת"פ (מרכז) 994-05-24 - מדינת ישראל נ' אכרם נסראללה

ת"פ (מרכז) 994-05-24 - מדינת ישראל נ' אכרם נסראללה מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 994-05-24

מדינת ישראל

נגד

אכרם נסראללה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דוד מועלם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[08.12.2024]

כבוד השופטת מרב גרינברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעובדות כתב אישום בעבירת נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כמפורט בעובדות כתב האישום ביום 24.4.24 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, נסע הנאשם ברכבו, משטחי הרש"פ לשטחי המדינה, נכנס דרך מעבר "תאנים" כשהוא נושא ברכבו אקדח מסוג גלוק עם ציין לייזר, מחסנית שבתוכה 31 כדורי 9 מ"מ, כשהם מוסלקים מתחת למושביו הקדמיים של הרכב. תמצית הטיעונים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד פאר, עמד על חומרת המעשה, חובת עונש מינימום בעבירות נשק ומגמת ההחמרה בעבירות נשק, עוד סבור שנסיונותיו האישיות של הנאשם נסוגות כנגד שיקולי גמול והרתעה. המאשימה עותרת למתחם שנע בין 30-54 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס ולמיקום עונשו של הנאשם בתחתיתו.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד מועלם, ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר מתון נוכח נסיבות הנאשם ונסיבות המעשה. לטענתו, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, סייע למשפחתו, עבד באופן מסודר והסתבכותו בתיק היא בבחינת "בלבול של רגע" כלשונו, הוא פעל באופן לא מקצועי בכך שהחביא את הנשק באופן שקל לגלותו. לא ניתן לומר כי החזיק בנשק לזמן ממושך. הנאשם חווה את מעצרו בתיק זה כטראומטי, לטענתו חיילי המחסום עצרו אותו תוך שימוש בכח מעבר לצורך, עצור מזה שמונה חודשים, השתתף בפעילות חינוך בבית המעצר. לפיכך עתרה ההגנה למתחם מתון יותר המתחיל מ-18 חודשים.

5. עוד שמעתי את אביו של הנאשם ואחיו איוב, שסיפרו כי הנאשם בן למשפחה בת שישה אחים, חלקם סובלים מבעיות נפשיות, הנאשם סייע לפרנס את המשפחה, אביו של הנאשם סובל מבעיות בריאות, על כן ביקשו להתחשב בו.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו והבטיח שלא יחזור על מעשיו. הנאשם ביקש להתחשב בו ובמשפחתו. דיון והכרעה מתחם העונש ההולם
7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.
8. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם צעירים ונעדרים עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022), להלן: "עניין פלוני"; ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.
9. הנאשם נשא נשק מסוג אקדח ברכבו כשהוא נוסע במקום הרחוק מביתו. מטרת הנשיאה לא הובהרה, הנאשם נסע מתחומי שטחי האזור לתוך שטחי המדינה, ניסה להערים על בודקי המחסום בכך שהחביא את הנשק, מנגד האקדח לא היה טעון, ולא נטען לאינדיקציה לשימוש בו למטרת ביצוע עבירה פלילית או ביטחונית. נראה כי המניע העומד מאחורי המעשה הוא כלכלי ולא עברייני. אניח לטובת הנאשם כי החזיק בנשק זמן שאינו ארוך. רף הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים הוא בינוני. מדיניות הענישה הנהוגת

10. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, ללמדנו כי הענישה מבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום: "המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 78/21 פלוגי נ' מדינת ישראל פסקה 10(26.7.22) (להלן: "עניין פלוגי")).

רמת הענישה בעבירות נשק מחמירה. כך בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוגי (14.9.22), שנסבותיו חמורות יותר מעניינו, התקבל ערעור מדינה בעניינו של תושב האזור, שנשא אקדח טעון ברכב ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט שטיין) קבע מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. עונשו של המשיב, ללא עבר, הוחמר, מבלי למצות את הדין, למאסר בן 28 חודשים.

בע"פ 3186/22 בר נ' מדינת ישראל (23.2.23) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שמיעת הערות בית המשפט העליון.

בע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (27.5.21) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

בעניין פלוגי נדחה ערעור המערער, ללא עבר, שנשא והוביל ברכבו אקדח גלוק מוסלק, בנסיבות קשירת קשר עם אחר לביצוע עסקת נשק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. נדון למאסר בן 16 חודשים;

בע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.21) נדחה ערעורו המערער, בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל למאסר בן 24 חודשים. נקבע כי סולחה שנערכה בין המשפחות ומצבו הרפואי לא מצדיקים חריגה מהמתחם.

בע"פ 1658/22 נח'אש נ' מדינת ישראל (19.6.22) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. המערער, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי.

עוד אפנה לת"פ 25009-02-23 מדינת ישראל נ' אלדראג'ה (הוגש ע"י ההגנה), שנדון לפניי, שם נשא הנאשם ברכב אקדח גלוק ומחסנית, מדובר בצעיר ללא עבר, תסקירו טוב. נקבע מתחם הנע בין 20-40 חודשי מאסר, על הנאשם נגזר עונש מאסר בתחתית המתחם; ת"פ 46340-07-23 מדינת ישראל נ' אלקרנוואי, נקבע מתחם הנע בין 21-45 חודשי מאסר. נגזר עליו עונש מאסר בתחתית המתחם; בת"פ 24519-02-24 מדינת ישראל נ' אלעברה, שנדון לפניי והוגש ע"י המאשימה, הורשע נאשם שהגיע לבית אבות נושא אקדח טעון לבוש באופן שהעלה חשש כי התכוון לעשות שימוש מידי בנשק, נקבע מתחם ענישה הנע בין 28-45 חודשי מאסר, נגזר על הנאשם עונש מאסר בתחתית המתחם. אינני מקבלת את טענת המאשימה כי המקרה שבפנינו חמור יותר, ונראה כי ההפך הוא הנכון. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בנסיבות דומות ואחרות, חלקה נדונה לפניי, שבה נגזרו על נאשמים עונשים שנעו בין 16-20 חודשי מאסר. כך, בין היתר, ת"פ 36111-05-22 מדינת ישראל נ' שלום, הנאשם הורשע בנשיאת נשק טעון, נקבע מתחם המתחיל ב-24 חודשים, על הנאשם נגזר עונש תוך חריגה מטעמי שיקום בן 16 חודשי מאסר; ת"פ 10205-08-21 מדינת ישראל נ' צרצור, תיק שנסיבותיו יחודיות, ירי שמחה בחתונה בשטחי הרשות, הנאשם נדון למאסר בן 16 חודשים (ערעור הגנה תלוי ועומד בבית המשפט העליון). זהו המקום לציין, כי הפסיקה מחמירה יותר עם מי שהוביל נשק לתוך תחומי המדינה מאשר עם זה שהובילו מחוץ לה. נתתי דעתי לכך שמדובר בנשק מסוג אקדח ולא בנשק התקפי. 11. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, סוג הנשק, לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 23-48 חודשי מאסר בפועל. גזירת העונש המתאים לנאשם 12. הנאשם יליד 2000, ללא עבר פלילי, עצור לראשונה בחייו, נסיבות משפחתו נסקרו בטיעוני הסניגור ועדיו לעונש. הנאשם עבד עובר למעצרו באופן מסודר (מכתב המעסיק - נ/3). לא התרשמתי שהנאשם בעל דפוסים עברייניים מושרשים ונראה יותר כי היה זקוק לכסף קל וזמין. צודק ב"כ המאשימה כי נסיבות הנאשם, צעיר, נטול עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית מאפיינים חלק לא מבוטל מעברייני הנשק ומחייבים מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים. 13. לאחר שבחנתי את נסיבות הנאשם והודאתו בכתב האישום כלשונו, מצאתי למקם את עונשו בתחתית המתחם. עונש המינימום יוטל בחלקו באמצעות ענישה צופה פני עתיד. סוף דבר 14. אני גוזרת, איפוא, על הנאשם את העונשים הבאים: א. 23 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 24.2.24 ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר. ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו שישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 4.2.25. הנשק והתחמושת. צו כללי למוצגים זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום. ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.